

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

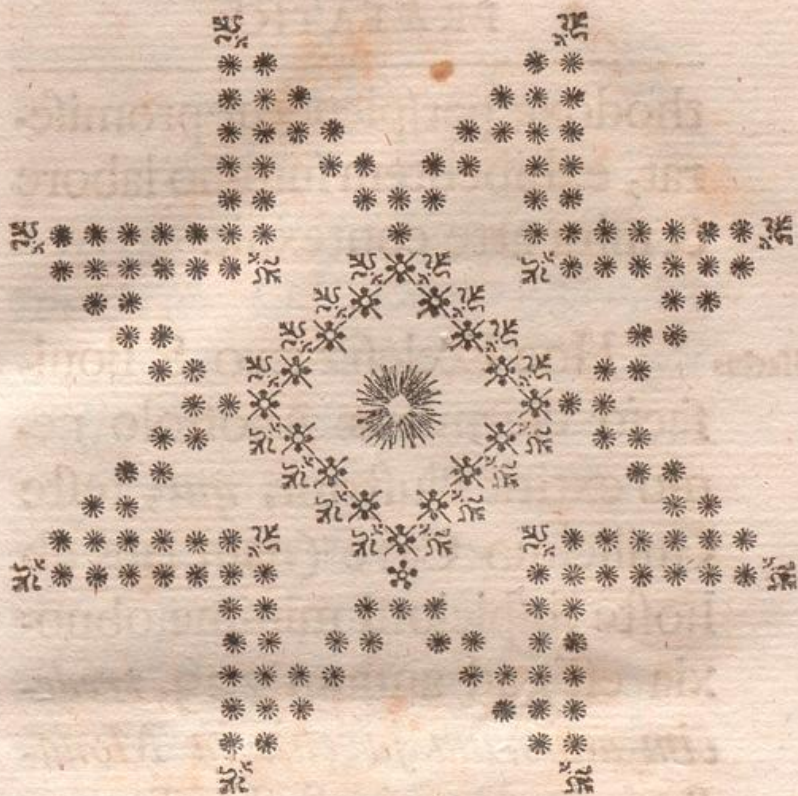
August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

PRÆFATIO.

Lector Benevole!

Prosequimur Versio-
nem Fleurii nostri,
qui Historiam, no-
bis Doctrinam, mo-
res & Disciplinam, Ecclesiæ Or-
) (2   tho-

PRÆFATIO.

thodoxæ perspicue, ut promiserat, exhibentem summo labore & mira arte contexuit.

S. Bonifacius

Hoc Ecclesiæ ævo, S. Bonifacio Germaniæ Apostolo nemo extitit illustrior, *qui*, teste Guilielmo Cave (nam laus ab hoste suspitioni minime obnoxia est) ad annum 723. *tredecim annorum juvenis in Monasterium Exoniense secessit, ex quo postea in Monasterium Nuiscellense migravit, & Wimberti sive Wigberti Abbatis disciplinæ se commisit, a quo politiori literatura institutus inter primores ævi sui eruditos locum tenuit . . . per Bojariam, Thuringiam, aliosque Germanicæ fines*

PRÆFATIO.

nes, Evangelii lucem longe late-
 que propagavit . . . anno 723.
 a Gregorio Papa Romam evoca-
 tus prid. Cal. Dec. Episcopus
 Germanorum ordinatus est . . .
 multa Ethnicorum ad fidem con-
 versorum millia Sacro Lava-
 cro tinxit, Monasteria & Ec-
 clesias passim fundavit . . . om-
 nia & Apostoli & Episcopi mu-
 nia sedulo peregit . . . Hæreses
 pullulantes compescuit . . . ab
 irruentibus autem tumultuaria
 vi Paganis apud Doccomium
 Frisæ olim Orientalis vicum
 interfectus anno 754. die 5. Ju-
 nii Martyrii palmam reporta-
 vit. Hactenus Cave, vir Ec-
 clesiæ Romanæ ita infensus, ut
 nemo magis.

) (3

Ni-

PRÆFATIO.

Nihilominus in Historia Literaria O. S. B. Part. III. Cap. II. hæc leguntur: *Etsi vero Gloria gesti in Germania Apostolatus ornatissimus esset Bonifacius, Caspar Sagittarius tamen in Antiquitatibus Gentilismi & Christianismi Lib. II. quamvis non eat inficias, quod S. Bonifacius puram Evangelii Doctrinam prædicavit primitus, postmodum tamen Decretis Papalibus plusquam Verbo Divino inhæsisse scribit, multasque adeo Traditiones, ad quas juramento adstrictus fuerat, in Germanam Ecclesiam invexisse; effecisse etiam, ut Sacerdotes sibi non obsequentes anathemate Papali ferirentur, prohibuisse etiam*

PRÆFATIO.

etiam esum carniū, orasse pro mortuis, & Sacrificium Missaticum in Thuringiam introduxisse &c. atque adeo Bonifacium non Sanctum, sed magnum fuisse peccatorem, multosque adeo Christianos factos non tam convertisse quam pervertisse. Ita Sagittarius. Sed quam perversa hæc est argumentandi ratio! nam ita potius, si saperet, argumentaretur Sagittarius iste: S. Bonifacius maximus Germaniæ Apostolus, a Sacra Sede Romana missus, & qui haud dubie ex singulari Dei Gratia & Providentia Fidem Christi in Germania prædicavit, docuit abstinentiam a carnibus, orandum esse pro mortuis, Sa-

PRÆFATIO.

crificium Missæ, Invocationem Sanctorum, & imprimis tenendam cum Sede Romana Apostolica Communionem: Ergo necessarium est, ut, qui Orthodoxus esse cupit, ejusdem Ecclesiæ Romanæ Doctrinam & Communionem recipiat. Sagittario illud solum opposuisse sufficit, quod Cave itidem Protestans loco paulo ante memorato testatur: *Bonifacius omnia & Apostoli & Episcopi munia sedulo peregit.* Nec plane sine singulari Dei Ordinatione Gentes a Prædicatoribus, quos S. Romana Sedes plerumque immediate aut certe mediate misit, ad Fidem Christi conversæ sunt; ut inde nimirum

PRÆFATIO.

rum præter alia argumenta Ecclesiæ Romano-Catholicæ per IESUM Christum fundatæ Auctoritas, Unitas, Universalitas, ac eo ipso etiam Veritas comprobaretur.

Sicut enim inter omnes gentium per orbem universum disperfarum errores in veteri Testamento Religionis Judaicæ & in nova Lege Fidei Christianæ Veritas semper eluxit, ita etiam inter Sectas ex spiritu privato natas a tempore Simonis Magi usque ad nostram ætatem Veritas Doctrinæ Romano Catholicæ in oculis omnium, ejus Auctoritatem & Antiquitatem serio ac libera mente pensantium, emicuit. Ridiculum vero viris eruditis se ipsum facit

) (5 Chri-

PRÆFATIO.

Christophorus Heumannus, qui, ut in eadem Historia Rei Lit. Ben. lego, S. Bonifacio Doctrinæ laudem detrahit. Hic Protestans iterum nullius alterius testimonio melius retundi potest, quam alterius Protestantis Guilielmi Cave dicentis, ut supra vidimus, *Bonifacius politiori literatura institutus inter Primores ævi sui eruditos locum tenuit.*

Concilium
Generale VII.

Hac etiam Ecclesiæ ætate, nempe toto ferme octavo Sæculo, famosa de cultu Imaginum controversia vehementissime agitata, earum Defensores in Oriente gravissime vexati, & tandem in Concilio Niceno II. Universali VII. quæstio definita.

Guiliel-

PRÆFATIO.

Guilielmo Cave quidem in
Conspectu Sæculi Iconoclastici
præplacet Conciliabulum sub
Constantino Copronymo anno
754. Constantinopoli celebra-
tum, illudque Synodum VII.
Oecumenicam appellat. *Ubi,*
inquit, Episcopi habito causæ
per sex fere menses examine ex
Sacra Scriptura, ratione, San-
ctorumque Patrum testimoniis
tandem unanimi consensu decre-
verunt, imagines προσκυνήσεως
causa non esse construendas, ne-
que eo fine nec in Ecclesia, nec
in domo privata collocandas;
quod quidem rem vanam &
διαβολικὴν μεθοδείαν non semel di-
serte vocant.* In hunc mo-
dum scribit Protestans de Con-
cilia-

* In Consp.
Sæc. Iconocl.

P R Æ F A T I O .

ciliabulo, cui nullus Patriarcha, nemo Romanæ Sedis, nemo Alexandrinæ, Antiochenæ, Jerosolymitanæ Ecclesiarum nomine interfuit; cui nequidem Patriarcha Constantinopolitanus præerat, nam ille in ultima Actione, non populi, Clericorum aut Episcoporum suffragiis, sed a solo Imperatore Copronymo intrusus est. * Sacram Scripturam & rationem omnes Hæretici in auxilium frustra vocarunt; quod omnibus ab Ecclesia Romana alienis millies inculcandum. Quod autem S. Epiphanius alique Patres huic Conciliabulo suffragentur non probatur, imo in Concilio Oecumenico VII. Doctrina

* *Fleur. Lib. XLIII. §. 7.*

PRÆFATIO.

ctrina contraria nempe Catho-
lica ex SS. Patrum Auctoritate
dilucide demonstratur. Et tan-
dem istud Concilium per mul-
ta Sæcula usque ad Lutheri
tempora pro nullo habitum.

Dicunt Episcopi in eodem
Conventiculo * : *Dæmon pul-
chritudinem Ecclesiæ exosus sen-
sim Idololatriam revexit, eoque
adduxit homines, ut tanquam
Deum adorent opus hominum, cui
Jesu Christi nomen datur. Næ-
niæ! nisi Hypocrita sit Caveus,
simplicissimus est, & præjudi-
ciis occæcatus.*

*Conc. tom.
VII. p. 401.*

Econtra idem Scriptor Con-
cilium Oecumenicum VII. Ni-
cenum II. fugillat: *Tandem an-
no 776. conjuge prius veneno sub-
lato,*

PRÆFATIO.

*lato, & Constantino filio ad huc
impubere, Irene Imperatrix, im-
potens plane ac effrænis fœmina,
ne pejora dicam, in imaginum cul-
tum satis prona, assumpto in Con-
cilium Tarasio, ex Laico nuper
Patriarcha facto Synodum Ni-
cææ indixit, in quam convene-
runt, si Diis placet, præsules 350.
trium Patriarcharum Orienta-
lium τοποτηρηται, missi utique
monachi Patriarcharum nomi-
na splendide e mentiti. Ipsi enim
Patriarchæ Saracenorum jugo
oppressi, de hac Synodo forsitan nec
verbulo quidem, tunc temporis
inaudiverant.*

Hic dissimulat Cave, hanc
Synodum ab initio ex consilio
& nutu Romani Pontificis fuisse

CONVO-

PRÆFATIO.

convocatam. * Irenis autem. Tom. VII.
Conc. p. 32.
Imperatricis ambitio, etsi om-
nia vera essent, quæ affert Cave,
hic nihil ad rem. Porro con-
sensus Patriarcharum Orienta-
lium adfuit, quantum adesse po-
tuit, & tandem accedens Eccle-
siæ Universalis Auctoritas decre-
ta confirmavit. Subdit deinde
*Cave: Transmissis in Occiden-
tem hujus Concilii Actis Syno-
dum 300. Episcoporum Franco-
furti convocat Carolus Magnus
anno 794. qua decretum est, Ima-
gines non esse adorandas, quin &
Acta Nicænæ Synodi rescissa &
refutata libris 4. Carolinis eum
in finem in lucem editis. Resi-
puerunt autem Galli, si tamen
aliud ac Romani quoad quæ-
stionis illius Summam sentie-
bant,*

PRÆFATIO.

bant, & nec tunc, ideo sibi licere
recedere ab Ecclesiæ Romanæ
Communione, existimarunt;
quorum exemplum si tempore
Lutheri Angli Germanique Pro-
testantes secuti fuissent, fune-
stum Schisma, in quo nulla Sa-
lus, devitassent.

Imperium
translatum.

Tandem, Lector Benevole!
ex hac Historiæ Ecclesiasticæ
Parte disces in Oriente luctuo-
sam admodum rerum faciem, &
inclinatis Imperii viribus pluri-
ma a Saracenis occupata, in Oc-
cidente autem Imperium a Græ-
cis in Francos translatum.
Lege, & nævos tam typi
quam meos liberaliter
dissimula.

CON-